

ทัชชา สุริโย. (2559). ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาประยุกต์ – แขนงวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์: อาจารย์ ดร. อมราพร สุรการ, อาจารย์ ดร. อัจฉรา ประเสริฐสิน.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 1) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นซึ่งมีอายุเฉลี่ยระหว่าง 15-18 ปี เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ซึ่งมีคะแนนประเมินภาวะซึมเศร้า CES-D สูงกว่า 22 คะแนน จำนวน 8 คน และวัยรุ่นที่มีคะแนนประเมินภาวะซึมเศร้า CES-D ต่ำกว่า 22 คะแนน จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selective) ตามความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย รวมเป็นจำนวน 16 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยแต่ละกลุ่ม มีสมาชิกที่มีคะแนนประเมินภาวะซึมเศร้า CES-D สูงจำนวน 4 คนและมีสมาชิกที่มีคะแนนประเมินภาวะซึมเศร้า CES-D ต่ำจำนวน 4 คน รวมเป็นกลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองจะเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แบบวัดภาวะซึมเศร้า CES-D 2) แบบวัดความฉลาดทางสังคมของวัยรุ่น 3) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า การวิจัยเป็นรูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร การสังเกต และการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปข้อมูล (content analysis) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มไม่เป็นอิสระกันและสองกลุ่มเป็นอิสระกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 12 ครั้ง ใช้เวลาในการเข้าร่วมโปรแกรมครั้งละ 1.30 ชั่วโมงถึง 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วัน รวม 23 ชั่วโมง โปรแกรมประกอบด้วยรายละเอียด 4 ด้าน ได้แก่ หัวเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และการประเมินผล โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มสามารถเสริมสร้างความฉลาดทางสังคมในวัยรุ่นกลุ่ม

เสียงต่อภาวะซึมเศร้า และวัยรุ่นทั่วไปได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนา รวมถึงเนื้อหา วิธีการ และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดโปรแกรม ยังเป็นช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมในการที่จะพัฒนาวัยรุ่นกลุ่มเสียงต่อภาวะซึมเศร้าต่อไปได้

2. วัยรุ่นกลุ่มเสียงต่อภาวะซึมเศร้าที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางสังคม มีความฉลาดทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. วัยรุ่นกลุ่มเสียงต่อภาวะซึมเศร้ามกลุ่มทดลอง ที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางสังคม และกลุ่มควบคุม มีความฉลาดทางสังคมหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วัยรุ่นกลุ่มเสียงต่อภาวะซึมเศร้ามกลุ่มทดลอง ที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางสังคม มีภาวะซึมเศร้าหลังการทดลอง ต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Tatcha Suriyo. (2016). *The Effect of a Group Counseling Program to Enhance the Social Intelligence of Adolescents at Risk as Depression*, Master-thesis, M.A. Applied – Psychology. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Amaraporn Surakarn, Dr. Ujsara Prasertsin.

The objectives of this research were to develop a group counseling program for adolescents who were at risk as depression, and to study the effects of that program. The sample in the research was 16 adolescent boys and girls between the ages 15 and 18. They were 4th grade students from Bodindecha (Sing Singhaseni) school. 8 of them had a Center for Epidemiologic Studies Depression (CES-D) assessment score higher than 22 and 8 of them lower than 22. For the research, we used the purposive selection method with willing participants. For the research process, we used the simple random sampling method dividing into 2 groups equally, with 4 experimental group and control group members. Each group had 4 members who got the highest scores and the lowest scores from the CES-D depression assessment. The experimental group joined the group counseling program.

The research instruments were the CES-D depression scale test, a Social intelligence test and The group counseling program. The type of research design was Quasi-experimental research which analyzes the quantitative data from the documents, observation and interview. The researcher used content analysis and summarized the data for content validity. SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) software was used to analyze the data by T test for both Dependent group and Independent group.

The Research found that The test group counseling program organized 12 events with 4 domain topics: program, purposes, procedures, and evaluation. Programs took 1 and half hour to 2 hours per time and took place for 5 days, in 23 hours total. The result show that the group counseling program can enhance the social intelligence of adolescents who were at risk as depression because the quality of the program related to the objectives as development including contents, methods and period of time. The program was suitable for developing the adolescents who were at risk as depression.

After the group counseling program finished, adolescents had higher social intelligence than before they join of the program at 0.01 level of statistical significance. After the group counseling program finished, the social intelligence of adolescents at risk as depression in the experimental group and control group showed no difference at .05 level of statistical significance. After the group counseling program finished, adolescents had less depression than before they joined the program at 0.05 level of statistical significance.